

Urzędu Szkolenia Zawodowego lub tych resortów, które je prowadzi

3. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Finansów oraz innym zaintereso-

wanym ministrom.

4. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1951 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

9

UCHWAŁA PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 23 grudnia 1950 r.

w sprawie budownictwa zimowego.

W celu zapewnienia ciągłości robót budowlanych w okresie zimowym, utrzymania stanu zatrudnienia kadr budowlanych, pełniejszego wykorzystania sprzętu i maszyn, a tym samym i przyspieszenia produkcji budowlanej — Prezydium Rządu uchwala, co następuje:

1. Przedsiębiorstwa budowlane przeprowadzą w terminie do dnia 31 grudnia 1950 r. niezbędne roboty przygotowawcze dla zapewnienia ciągłości robót budowlanych w okresie zimowym.

Za okres zimowy w rozumieniu uchwały uważa się czas od dnia 1 stycznia 1951 r. do dnia 31 marca 1951 r.

2. Związane z budownictwem zimowym koszty dodatkowe pokrywane będą z kredytów przedsiębiorstw oraz inwestorów, a mianowicie:

- a) wydatki na dodatkowe urządzenia i sprzęt o charakterze majątku trwałego (kotły, piecyki, sprzęt do ogrzewania prądem elektrycznym itp.) pokrywane będą dla robót zleconych — w ramach planów inwestycyjnych wykonawców, to jest przedsiębiorstw budowlano-montażowych, a dla budów wykonywanych systemem gospodarczym w ramach takichże planów inwestorów. W przypadkach, gdy posiadane przez zobowiązanych środki inwestycyjne nie wystarczą na pokrycie przewidzianych z tego tytułu wydatków, przedsiębiorstwa budowlane i inwestorzy wystąpią o dofinansowanie w terminie i w trybie, ustalonym zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego;
- b) wydatki na przedmioty, nie mające charakteru majątku trwałego (konieczna odzież zimowa dla kategorii pracowników, nie wymienionych w załączniku Nr 17 do układu zbiorowego pracy w budownictwie z dnia 7 maja 1949 r., maty słomiane itp.), na zwiększone zużycie niektórych materiałów budowlanych i pomocniczych, jak: chemikalia, koks, węgiel, energia elektryczna itp., na dodatkowe zagospodarowanie placu budowy i na urządzenie, zabezpieczające wymagania przepisów o bezpieczeństwie i higienie pracy w warunkach zimowych, na pokrycie dodatkowych kosztów robocizny, wynikających ze zmniejszonej wydajności robotników w granicach nie przekraczających 10% normalnej wydajności — pokryte będą przez przedsiębiorstwa wykonawcze ze swoich środków obrotowych i rozliczone następnie na poszczególne inwestycje w drodze procentowych dodatków do kosztorysów urzędowych;
- c) analogiczne wydatki, jak w lit. b), poniesione przez inwestorów w związku z wykonywaniem inwestycji systemem gospodarczym, pokryte będą z ich środków, przeznaczonych na finansowanie bieżącej działalności, i rozliczone następnie ze środków planu inwestycyjnego.

3. Rozliczenie z inwestorami za roboty, zaplanowane na podstawie umów i faktycznie wykonane w okresie zimowym, przeprowadzone będzie w rachunkach prze-

ściowych, obrazujących stan zaawansowania poszczególnych elementów konstrukcyjnych, przez zastosowanie procentowych dodatków do kosztorysów urzędowych w oparciu o wskaźniki, zatwierdzone przez Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego na wniosek zainteresowanych ministrów, którym podlegają przedsiębiorstwa budowlane.

Wskaźniki te zróżniczkowane będą dla poszczególnych elementów konstrukcyjnych, a nadto przy ich ustaleniu będą wzięte pod uwagę statystyczne dane, dotyczące ilości dni o temperaturze od 5° do —15° C, przypadających na okres, wymieniony w pkt 1 uchwały.

4. Dodatkowe koszty, związane ze szkoleniem kadr w technice wykonawstwa zimowego (kierowników robót, inspektorów nadzoru, majstrów i brygadzystów), będą pokrywane z budżetu zainteresowanych ministerstw.

5. Zobowiązuje się:

- a) Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego — do: pokrycia w ciężar ogólnej rezerwy Planu Inwestycyjnego 1951 r. dodatkowych kosztów robót budowlanych i montażyowych w okresie zimowym, jeżeli przydzielone inwestorom środki nie wystarczą; uwzględnienia w planach zaopatrzenia potrzeb budownictwa zimowego zarówno w zakresie sprzętu specjalnego, transportu, zaopatrzenia materiałowego, jak i odzieży zimowej; wydania zarządzenia, określającego terminy i tryb zgłaszania wniosków, o których mowa w pkt 2 lit. a) uchwały;
- b) Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych — do wypożyczenia dla potrzeb budownictwa zimowego w okresie od 1 stycznia 1951 r. do 31 marca 1951 r. lokomobil w ilościach, pozostałych po pokryciu potrzeb akcji omlotowej Państwowych Gospodarstw Rolnych i Państwowych Ośrodków Maszynowych;
- c) Ministra Finansów — do zwiększenia w I kwartale 1951 r. środków obrotowych o kwoty, wynikające ze wskaźnika podrożeń kosztów, ustalonego w trybie, określonym w pkt 3 uchwały;
- d) Ministra Budownictwa — do opracowania i wydania w terminie do 31 grudnia 1950 r. w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami i Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego zasad przydziału i norm zużycia odzieży ochronnej, wymienionej w pkt 2 lit. b);
- e) właściwych ministrów — do: wydania zarządzeń, przyznających pierwszeństwo wykonania dokumentacji technicznej dla obiektów w zakresie, przewidzianym do realizacji w I kwartale 1951 r.; wydania zarządzeń, przyznających priorytet w produkcji oraz w dostawach zaopatrzenia dla potrzeb budownictwa zimowego.

6. Uchwała wchodzi w życie z dniem 23 grudnia 1950 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz